

Sygnatura akt I C 663/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Mikos-Bednarz
Protokolant:	sekr. sądowy Artur Matejkowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2014 r. w O.

sprawy z powództwa (...) **Fundusz (...) w O.**

przeciwko J. J. (1)

o zapłatę

orzeka:

- zasądza od pozwanej J. J. (1) (solidarnie z pozwaną A. K. (1) wobec której dnia 28 czerwca 2013 roku pod sygn.. I Nc 420/13 wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym) na rzecz powoda (...) Funduszu (...) w O. kwotę 4.525,94 zł (cztery tysiące pięćset dwadzieścia pięć złotych 94/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lipca 2013 roku do dnia zapłaty;
- zasądzoną w pkt 1 kwotę rozkłada na 5 miesięcznych rat płatnych:
 - pierwsza rata w kwocie 1.000,00 zł do dnia 30 września 2014 roku;
 - druga rata w kwocie 1.000,00 zł do dnia 31 października 2014 roku;
 - trzecia rata w kwocie 1.000,00 zł do dnia 30 listopada 2014 roku;
 - czwarta rata w kwocie 1.000,00 zł do dnia 31 grudnia 2014 roku;
 - piąta rata w kwocie 525,94 zł do dnia 31 stycznia 2015 roku;- wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;
- w pozostałej części żądanie odsetkowe oddala;
- co do kwoty 10.474,06 zł postępowanie umarza;
- zasądza od powoda (...) Funduszu (...) w O. na rzecz pozwanej J. J. (1) kwotę 502,03 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

6. nakazuje pobrać od powoda (...) Funduszu (...) w O. na rzecz Skarbu Państwa kasa Sądu Rejonowego w O. kwotę 223,79 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych na poczet opinii uzupełniającej.

SSR Małgorzata Mikos-Bednarz

Sygn. akt I C 663/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 marca 2013 r. (...) Fundusz (...) w O. – reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego, wniósł o zasądzenie od pozwanej A. K. (1) kwoty 25.527,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty z tym, że do zapłaty kwoty 15.000,00 zł zobowiązując solidarnie pozwaną A. K. (1) oraz pozwaną J. J. (1). Ponadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Uzasadniając żądanie pozwu powód wyjaśnił, iż pozwana A. K. (1), prowadziła działalność gospodarczą pod firmą: Salon (...) w O.. W związku z prowadzoną działalnością gospodarczą powód w dniu 4 lutego 2008 r. udzielił jej pożyczki gotówkowej w kwocie 20.000,00 zł (nr umowy pożyczki (...)), jednocześnie zawierając z nią umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie zawartej umowy pożyczki, dotyczącą wyposażenia jej salonu kosmetycznego. W związku z drugim wnioskiem A. K. (1), w dniu 15 maja 2008 r. otrzymała ona następną pożyczkę (zwiększenie środków finansowych) w kwocie 15.000,00 zł. W tym samym dniu poręczenia zobowiązania pozwanej A. K. (1) dokonała pozwana J. J. (1). Następnie w dniu 26 marca 2009 r. pozwana na swój ponowny wniosek otrzymała kolejną transzę pożyczki w wysokości 15.000,00 zł, co uregulowano Aneksem nr (...) do umowy pożyczki nr (...) z dnia 4 lutego 2008 r. W dniu 27 lipca 2012 r. wypowiedziano pozwanej A. K. (1) ww. umowę pożyczki z uwagi na zaprzestanie spłaty zadłużenia. Powód podniósł, iż pozwana A. K. (1) pomimo kierowanych do niej wezwań do zapłaty, nie spłaciła wymaganej należności z tytułu udzielonej pożyczki w wysokości 25.527,55 zł.

W dniu 28 czerwca 2013 r. tutejszy Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym nakazując pozwanej A. K. (1) zapłatę kwoty 25.527,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi, przy czym kwoty 15.000,00 zł solidarnie z pozwaną J. J. (1) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14.08.2012r, jednocześnie obciążając pozwane kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa prawnego.

Nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym uprawomocnił się względem pozwanej A. K. (1).

Pozwana J. J. (1) w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym przez reprezentującego ją pełnomocnika profesjonalnego, wniosła o oddalenie powództwa w stosunku do niej w całości. Wskazała, iż powód nie udowodnił wysokości dochodzonego względem niej roszczenia z uwagi na to, że nie ponosi ona odpowiedzialności za zobowiązanie A. K. (1) w wysokości 15.000,00 zł zaciągnięte 26 marca 2009 r. Podniosła, iż zgodnie z treścią Aneksu nr (...) do umowy poręczenia z dnia 15 maja 2008 r. odpowiada jedynie za zobowiązania A. K. (1) z tytułu zawartej przez nią umowy pożyczki do maksymalnej kwoty 15.000,00 zł, przy czym każdorazowo poręczenie obejmuje 42,86% aktualnych zobowiązań pożyczkobiorcy. Pozwana zakwestionowała również skierowane wobec niej roszczenie odsetkowe podnosząc, iż nie została przed dniem wydania nakazu zapłaty wezwana do zapłaty kwoty wynikającej z umowy poręczenia. Potwierdziła jedynie, iż otrzymywała do wiadomości wezwania do zapłaty kierowane do A. K. (1).

Uznając częściową zasadność podniesionych przez pozwaną J. J. (1) zarzutów, powód w piśmie procesowym z dnia 21 sierpnia 2013 r. zmodyfikował żądanie pozwu w ten sposób, iż wniósł o zasądzenie od pozwanej J. J. (1) kwoty 4.525,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty, jednocześnie wnosząc o umorzenie postępowania w stosunku do pozwanej w zakresie pozostałej dochodzonej kwoty tj. 10.474,06 zł. (k. 161-164).

Wobec modyfikacji roszczenia powoda, pozwana J. J. (1) pottrzymała swoje stanowisko w sprawie wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Dodatkowo w związku z częściowym cofnięciem powództwa wniosła o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. (1) w dniu 4 lutego 2008 r. zawarła z (...) Funduszem (...) w O. umowę pożyczki nr (...) w kwocie 20.000,00 zł. Pożyczka została udzielona A. K. (1) na rozszerzenie działalności gospodarczej prowadzonej pod firmą (...) Salon (...) w O., w postaci zakupu specjalistycznego sprzętu. Strony ustaliły zasady oprocentowania i harmonogram spłat pożyczki, która winna zostać spłacona do 3 lutego 2011 r. Kwota pożyczki została wypłacona A. K. (1).

(**dowód:** umowa pożyczki nr (...) z dnia 4 lutego 2008 r. – k. 27- 28, harmonogram spłat rat pożyczki – k. 29, zaświadczenie o wpisie do (...) k. 14, zaświadczenie o nr REGON – k. 14, wypis z (...) k. 16, wnioski o pożyczkę z dnia 16.01.2008 r. – k. 17 – 21, arkusz oceny projektu – k. 23, protokół z wizytacji przed udzieleniem pożyczki – k. 24, protokół z posiedzenia Komisji Pożyczkowej z dnia 21 stycznia 2008 r. – k. 25, pismo w sprawie przyznania pożyczki z dnia 21.01.2008 r. – k. 26, oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się egzekucji – k. 30, kopia przekazu gotówkowego – k. 47)

Wraz z umową pożyczki strony zawarły umowę przeniesienia własności rzeczy ruchomych na zabezpieczenie z zastrzeżeniem warunku ich zwrotu oraz umowę cesji praw z polisy ubezpieczenia w celu zabezpieczenia zobowiązań wynikających z tytułu zawartej umowy. Przedmiotem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie było wyposażenie salonu kosmetycznego A. K. (1).

(**dowód:** umowa przeniesienia własności rzeczy ruchomych z zastrzeżeniem warunku z dnia 4.02.2008 r. – k. 31, załącznik do umowy – k. 32, protokół zdawczo – odbiorczy z dnia 8.10.2007 r. – k. 43, umowa cesji z polisy ubezpieczenia z dnia 4 lutego 2008 r. – k. 44, polisa ubezpieczeniowa – k. 45, 46)

Pismem z dnia 9 kwietnia 2008 r. poinformowano A. K. (1) o zmianie oprocentowania pożyczki.

(**dowód:** pismo w sprawie zmiany oprocentowania pożyczki z dnia 9.04.2008 r. – k. 48, harmonogram spłat rat pożyczki po zmianie oprocentowania – k. 49.

A. K. (1) pismem z dnia 6 maja 2008 r. zwróciła się do (...) Funduszu (...) w O. o zwiększenie kwoty udzielonej jej pożyczki o dodatkową kwotę 15.000,00 zł. W dniu 15 maja 2008 r. po pozytywnym rozpatrzeniu jej wniosku, strony zawarły Aneks nr (...) do umowy pożyczki nr (...), stanowiący o udzieleniu jej pożyczki w kwocie powiększonej o żądane 15.000,00 zł.

W tym samym dniu zawarto pomiędzy (...) Funduszu (...) w O. a J. J. (1) umowę poręczenia za zobowiązania A. K. (1) istniejące w dacie zawarcia umowy, jak i mogące powstać w przyszłości z tytułu udzielonej pożyczki do kwoty 35.000 zł.

(**dowód:** wniosek A. K. z dnia 6.05.2008 r. – k. 54, aneks nr (...) do umowy pożyczki nr (...) – k. 55, harmonogram spłat pożyczki – k. 56, umowa poręczenia z dnia 15.05.2008 r. – k. 57, oświadczenie J. J. – k. 60, potwierdzenie przekazu kwoty 15.000,00 zł – k. 62)

W dniu 12 czerwca 2008 r. pomiędzy J. J. (1) a powodem zawarto Aneks nr (...) do umowy poręczenia, modyfikując jej odpowiedzialność za zobowiązaniowa A. K. (1) w ten sposób, iż poręczyła ona za jej zobowiązania istniejące w dacie zawarcia umowy jak i mogące powstać w przyszłości z tytułu udzielonej pożyczki do maksymalnej kwoty 15.000,00 zł. Przy czym poręczenie obejmowało każdorazowo maksymalnie 42,86% aktualnych zobowiązań pożyczkobiorecy.

(**dowód:** Aneks nr (...) do umowy poręczenia z dnia 12.06.2008 r. – k. 61, zeznania pozwanej J. J. – 295)

Pismem z dnia 19 czerwca 2009 r., a następnie z dnia 22 lutego 2011 r. poinformowano A. K. (1) o kolejnych zmianach oprocentowania pożyczki.

(**dowód:** pismo z dnia 19.06.2009 r. – k. 50, harmonogram spłat – k. 53, pismo z dnia 22 lutego 2011 r. – k. 52, harmonogram spłat – k. 51)

W dniu 28 stycznia 2009 r. A. K. (1) wniosła do (...) Funduszu (...) w O. o zwiększenie kwoty przyznanej jej pożyczki o kolejne 15.000,00 zł. W dniu 26 marca 2009 r. strony podpisały Aneks nr (...) do umowy pożyczki nr (...), stanowiący o przyznaniu jej kolejnej transzy pożyczki w wysokości 15.000,00 zł, zakreślając termin jej spłaty na dzień 3 lutego 2013 r.

(**dowód:** wniosek A. K. z dnia 28.01.2009 r. – k. 63, informacja w przedmiocie zgody na udzielenie pożyczki z dnia 18.02.2009 r. – k. 64, oświadczenie pożyczkobiorcy – k. 65, Aneks nr (...) do umowy pożyczki nr (...) – k. 66, harmonogram spłat pożyczki – k. 67, Aneks nr (...) do umowy cesji praw z polisy ubezpieczenia z dnia 26.03.2009 r. – k. 68 – 69, aneks do umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie – k. 70, potwierdzenie przekazu kwoty 10.000,00 zł – k. 77)

Pożyczkodawca wielokrotnie wzywał A. K. (1) do zapłaty zaległych rat udzielonej pożyczki. Pismo wzywające pożyczkobiorcę do zapłaty z dnia 16 sierpnia 2011 r. doręczono również poręczycielce J. J. (1).

(**dowód:** wezwanie do zapłaty z dnia 8.07.2009 r. – k. 78, wezwanie do zapłaty z dnia 17.01.2011 r. – k. 79, wezwanie do zapłaty z dnia 28.06. 2011 r. – k. 80, wezwanie do zapłaty z dnia 16.08. 2011 r. – k. 81, 82, potwierdzenie nadania – k. 83, informacja z dnia 16.08.2011 r. – k. 84)

W związku z trudnościami w spłacaniu rat pożyczki w ustalonych wysokościach, na wniosek A. K. (1) dokonano zmniejszenia wysokości comiesięcznych rat spłaty pożyczki do kwoty 500,00 zł

(**dowód:** informacja z dnia 18.11.2011 r. – k. 90, wyciąg z protokołu posiedzenia Zarządu (...) z dnia 3.11.2011 r. – k. 93, wniosek A. K. z dnia 25.08.2011 r. – k. 94)

Pomimo zmniejszenia wysokości należnych rat miesięcznych pożyczki, A. K. (1) nadal nie spłacała regularnie należności z tego tytułu. Wobec bezskuteczności kierowanych do niej wezwań do zapłaty (doręczanych również J. J. (1)), w dniu 27 lipca 2012 r. wypowiedziano jej umowę pożyczki nr (...) z dnia 4 lutego 2008 r. Należność z tytułu owej umowy na dzień 28 sierpnia 2012 r. w zakresie niespłaconego kapitału wyniosła 25.527,55 zł.

(**dowód:** wezwanie do zapłaty z dnia 31.05.2012 r. – k. 96, wezwanie do zapłaty z dnia 18.07.2012 r. – k. 97, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 98, 99, wniosek A. K. o rozłożenie zaległości na raty – k. 100, wyciąg z protokołu posiedzenia Zarządu (...) z dnia 25.07.2012 r. – k. 102, wypowiedzenie umowy pożyczki z dnia 27.07.2012 r. – k. 103, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 104, wniosek A. K. w przedmiocie rozwiązania umowy – k. 106, sprostowanie do wypowiedzenia umowy pożyczki z dnia 29.08.2012 r. – k. 107, potwierdzenie nadania pisma – k. 108)

W ramach spłaty umowy pożyczki na rzecz (...) Funduszu (...) w O. wpłynęła kwota 24.440,17 zł na poczet kapitału oraz 5.412,02 zł n poczet należnych odsetek. Niespłacona należność z tytułu umowy pożyczki nr (...) wraz z kolejnymi jej transzami wyniosła 25.559,83 zł. Natomiast, odejmując należność wynikająca z aneksu nr (...) do umowy pożyczki z dnia 26 marca 2009 r. (podniesienie pożyczki o kolejne 15.000,00 zł) - ostatnia transza pożyczki - niespłacona należność wynosiła 10.559,83 zł.

(**dowód:** opinia pisemna biegłego z zakresu rachunkowości i finansów W. J. – k. 300 – 308, opinia uzupełniająca biegłego z zakresu rachunkowości i finansów – k. 327 – 334, zestawienie realizacji spłat pożyczki przez A. K. – k. 165 – 166, wyciągi bankowe z rachunku powoda – k. 258,259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, zeznania świadka M. D. – k. 294 - 295).

J. J. (1) nigdy nie została wezwana do zapłaty należności wynikającej z umowy poręczenia za zobowiązania z tytułu umowy pożyczki A. K. (1).

(**dowód:** zeznania pozwanej J. J. – k. 295)

W toku postępowania przeprowadzono dowód z opinii pisemnej głównej i opinii uzupełniającej biegłego z zakresu rachunkowości i finansów – (...).

Biegły w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy wyciągi bankowe z rachunku powoda, potwierdzenia wpłat dokonywanych na poczet należności z tytułu łączącej strony umowy pożyczki nr (...) oraz dokumentacją związaną z umową pożyczki wraz z załączonymi do niej aneksami, potwierdził wysokość istniejącego na dzień 28 sierpnia 2012 r. zadłużenia względem pozwanej J. J. (1) w wysokości 4.525,94 zł z tytułu zawartej z powodem umowy poręczenia, zabezpieczającej zobowiązania A. K. (1) z tytułu umowy pożyczki z dnia 4 lutego 2008 r. oraz następnie 15 maja 2008 r. (na łączną kwotę 35.000,00 zł pożyczki) .

Biegły w swoich opiniach precyzyjnie wyliczył i ustalił, rozliczając wpłaty poczynione przez dłużniczki na dwie transze pożyczek w wysokości 20.000,00 zł i 15.000,00 zł, potwierdzając iż spłata łączna stanowi kwotę w wysokości 29.852,19 zł (kapitał + odsetki), pozostawiając do spłaty z tytułu owych pożyczek kwotę 10.559,83 zł. Ustalając zakres odpowiedzialności pozwanej J. J. (1) biegły zgodnie z teza dowodową uwzględnił, iż ponosi ona odpowiedzialność za zobowiązania A. K. (1) z tytułu powyższych pożyczek każdorazowo w zakresie 42,86% wartości jej zobowiązań, jednakże do maksymalnej kwoty 15.000,00 zł. Co w rozrachunku matematycznym oznacza , że 42,86% z zadłużenia w kwocie 10.559,83 zł stanowi zobowiązanie poręczycieli na poziomie 4.525,94 zł.

Uzasadniając odpowiedź na zastrzeżenia pozwanej do opinii głównej biegły w logicznych wyjaśnieniach i wyliczeniach podkreślił, iż pozwana A. K. (1) nawet nie rozpoczęła spłaty ostatniej transzy pożyczki w wysokości 15.000,00 zł przyznanej jej w dniu 26 marca 2009 r. Co więcej wyjaśnił, iż przy ustaleniach wysokości spłat dokonanych przez dłużniczkę, należało wziąć pod uwagę, iż podstawowa transza pożyczki w wysokości 20.000,00 zł zgodnie z harmonogramem spłat winna zostać spłacona do stycznia 2011 r., a kolejna w wysokości 15.000,00 zł do kwietnia 2011 r., a zatem w związku z nieuregulowaniem ich w terminie, w dalszym ciągu podlegały oprocentowaniu.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód - (...) Fundusz (...) w O. oraz pozwana J. J. (1) zawarli w dniu 15 maja 2008 r. umowę poręczenia, mającą zabezpieczać zobowiązania A. K. (1) z tytułu zawartej przez nią umowy pożyczki nr (...) z dnia 4 lutego 2008 r., a następnie rozszerzonej Aneksem nr (...) z dnia 15 maja 2008 r. Umowa poręczenia stanowiąca podstawę żądań kierowanych pod adresem pozwanej J. J. (1) przez powoda, została zmodyfikowana w dniu 12 czerwca 2008 r., ograniczając jej odpowiedzialność każdorazowo do 42,86% wysokości zobowiązań pożyczkobiorcy, do maksymalnej kwoty 15.000,00 zł.

Jako podstawę prawną odpowiedzialności pozwanej J. J. (1), należało przyjąć art. 876 k.c., stanowiący o zasadzie ponoszenia odpowiedzialności poręczyciela względem wierzyciela na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Odpowiedzialność ta została szczegółowo uregulowana przez kodeks cywilny w art. 876 – 887 KC.

Istotną cechą należności wynikającej z umowy poręczenia jest jej akcesoryjność w stosunku do zobowiązania głównego, będącego zobowiązaniem dłużnika względem wierzyciela. Odpowiedzialność ta powstaje w razie niespełnienia należnego zobowiązania przez dłużnika głównego z uwzględnieniem, iż poręczycielowi przysługują względem wierzyciela wszystkie zarzuty, jakie względem niego miał dłużnik. Oznacza to, iż poręczyciel ponosi odpowiedzialność za dane zobowiązanie dłużnika jedynie w takim zakresie, w jakim nie spełnił go dłużnik. Co więcej zakres odpowiedzialności poręczyciela może zostać ograniczony stosownie do treści umowy łączącej go z wierzycielem.

Przenosząc powyższe rozważania na płaszczyznę stanu faktycznego niniejszej sprawy, uznać należy, iż zasadnym jest pociągnięcie poręczycielki – J. J. (1) do odpowiedzialności akcesoryjnej za istniejące zobowiązania dłużnika głównego względem powoda.

Poza sporem jest , że główna dłużniczka – A. K. (1) zaprzestała spłaty rat pożyczek, których udzielił jej powód. Z tego względu, w pierwszej kolejności obniżono wysokość rat, do zapłaty których była ona comiesięcznie zobowiązana,

a następnie wypowiedziano jej umowę pożyczki z dnia 4 lutego 2008 r. wraz z aneksami. Okoliczność ta stanowiła powstanie bezpośredniej podstawy odpowiedzialności J. J. (1) za niespłacone zobowiązania A. K. (1).

Powyższe było niekwestionowane przez strony oraz znalazło potwierdzenie w obszernej dokumentacji związanej z historią wpłat dokonywanych przez pierwotną dłużniczkę.

W niniejszej sprawie sporną kwestię stanowił zakres odpowiedzialności pozwanej J. J. (1) za istniejące względem wierzyciela zobowiązania A. K. (1) z tytułu umowy pożyczki nr (...), w szczególności w zakresie ustalenia kwoty do jakiej odpowiada pozwana jako poręczycielka .

Pozwana J. J. (1) podnosiła, iż wbrew pierwotnym twierdzeniom powoda nie ponosi ona odpowiedzialności za ostatnią transzę pożyczki jakiej udzielono A. K. (1) w Aneksie nr (...) do umowy nr (...) w dniu 26 marca 2009 r., w wysokości kolejnych 15.000,00 zł. To zastrzeżenie nie budzi wątpliwości sądu .Okoliczności te znalazły pełne potwierdzenie w treści Aneksu nr (...) do umowy poręczenia jaki strony podpisały w dniu 12 czerwca 2008 r. Postanowienia tego aneksu wprost ograniczają odpowiedzialność pozwanej do kwoty 15.000,00 zł oraz każdorazowo do 42,86% wartości zobowiązania pierwotnej dłużniczki w stosunku do umowy pożyczki już udzielonej.

Co więcej podkreślenia wymaga, iż zgodnie z art. 879 § 2 k.c., czynność prawna dokonana przez dłużnika z wierzycielem po udzieleniu poręczenia nie może zwiększyć zobowiązania poręczyciela. Zgodnie z tą regułą, Aneks nr (...) do umowy pożyczki nr (...) nie może wywierać skutków prawnych w stosunku do pozwanej poręczycielki J. J. (1). Pożyczka kolejnej kwoty, o której nie musiała być informowana poręczycielka, nie stanowi jak już wskazano automatycznego rozszerzenia umowy poręczenia na powstałe w ten sposób nowe zobowiązanie.

Uwzględniając powyższe ustalenia wskazać trzeba, iż zakres umowy poręczenia J. J. (1) obejmował transze pożyczki w kwocie 20.000,00 zł (umowa z dnia 4 lutego 2008 r.) oraz w kwocie 15.000,00 zł (aneks nr (...) do wskazanej umowy z dnia 15 maja 2008 r.). W toku postępowania powód uznał za zasadne powyższe zastrzeżenia pozwanej , stosownie ograniczając wniesione powództwo.

Rozstrzygając niniejszą sprawę, w celu ustalenia rzeczywistej wysokości zobowiązania pozwanej J. J. (1) z tytułu umowy poręczenia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i finansów, z uwagi na konieczność wykorzystania wiedzy specjalnej dla dokonania prawidłowych ustaleń w tym zakresie.

Biegły W. J. w oparciu o znajdujące się w aktach sprawy dowody, w tym wyciągi z rachunku bankowego powoda, dowody wpłat , umowy pożyczki , poręczenia i aneksy oraz informacje o zmianach oprocentowania pożyczek ustalił wysokość rzeczywiście poczynionych przez dłużniczki wpłat na poczet pobranych pożyczek. Dłużniczki dokonały wpłat w łącznej wysokości 29.852,19 zł (kapitał + odsetki).

Mając na uwadze zakres spłaconego zobowiązania biegły potwierdził, że w toku trwania umowy pożyczki, która była dwukrotnie rozszerzana aneksami, A. K. (1) nawet nie rozpoczęła spłaty ostatniej transzy pożyczki udzielonej jej w dniu 26 marca 2009 r. Dodatkowo wyjaśnił, iż przy ustaleniach wysokości rzeczywistej zobowiązania obejmującego dwie pierwsze transze pożyczki, należało wziąć pod uwagę, iż podstawowa transza pożyczki w wysokości 20.000,00 zł zgodnie z harmonogramem spłat winna zostać spłacona do stycznia 2011 r., a kolejna w wysokości 15.000,00 zł do kwietnia 2011 r. - zatem w związku z nieuregulowaniem ich w terminie, w dalszym ciągu podlegały oprocentowaniu, co wpływało na zwiększenie ich ostatecznej wysokości. Biegły potwierdził iż wyłącznie z tego tytułu pożyczek w łącznej kwocie 35.000,00 zł wartość niespłaconego zobowiązania wynosi 10.559,83 zł., a więc poniżej 15.000,00 zł .

Czyniąc ustalenia odnośnie kwotowego zakresu odpowiedzialności pozwanej J. J. (1) biegły uwzględnił, iż ponosi ona odpowiedzialność za zobowiązania A. K. (1) z tytułu powyższych pożyczek do maksymalnej kwoty 15.000,00 zł, jednakże każdorazowo co do 42,86% wartości jej zobowiązań. Na tej podstawie wyliczył, iż równowartość 42,86% kwoty 10.559,83 zł, wynosić będzie 4.525,94 zł., co jest zgodne z ostatecznym żądaniem pozwu .

Biegły precyzyjnie, jasno i sposób pozbawiony sprzeczności uzasadnił swoje wyliczenia. Szczegółowo wskazał jakie kwoty wpłacone przez pierwotną dłużniczkę zostały zaliczone na poczet spłaty dwóch transz pożyczki. Ponadto, ustalenia biegłego okazały się spójne z żądaniem powoda stanowiącym ostatecznie przedmiot pozwu.

Z powyższych powodów Sąd uwzględnił w całości złożone przez biegłego opinie, uznając je przydatne dowodowo w niniejszym postępowaniu.

Wobec dokonanych powyższej ustaleń Sąd uznał, iż wysokość żądania skierowanego względem pozwanej J. J. (1) została udowodniona w toku postępowania. Znalazła ona odzwierciedlenie zarówno w ustaleniach biegłego, jak i ewidencji spłat pożyczki prowadzonej przez powoda. Z tego względu do żądania pozwu należało odnieść się pozytywnie i zasądzić na rzecz (...) Funduszu (...) w O. kwotę 4.525,94 zł od pozwanej J. J. (1) (solidarnie z dłużniczką A. K. (1)) z tytułu łączącej strony umowy poręczenia.

Odnosząc się do żądania odsetkowego powoda wskazać należy, iż stosownie do treści

art. 880 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, wierzyciel powinien zawiadomić o tym niezwłocznie poręczyciela. Zgodnie z powołanym przepisem każde uchybienie przez dłużnika głównego terminowi w jakim zabezpieczone świadczenie winno być spełnione, stanowi dla poręczyciela sygnał o ewentualnej możliwości powstania obowiązku spełnienia tego świadczenia w miejsce pierwotnego dłużnika (por. Z. Gawlik, Komentarz do art. 880 Kodeksu cywilnego, LEX 2010). Obowiązek wierzyciela o informowaniu dłużnika o wysokości zadłużenia dłużnika głównego pozwala poręczycielowi na podjęcie stosownych w danej sytuacji czynności zmierzających bądź to do nakłonienia dłużnika głównego do uregulowania swojego długu, bądź też do przygotowania się na ewentualną konieczność przejęcia za niego odpowiedzialności materialnej. Regulacja ta ma zatem na celu ochronę słusznych interesów poręczyciela, który otrzymując bieżące informacje o stanie wierzytelności, za które poręczył może w odpowiednim momencie zareagować na odnoszącą się bezpośrednio do niego sytuację dłużnika głównego.

Niemniej jednak informowanie poręczyciela tj. przesyłanie do jego wiadomości korespondencji kierowanej do dłużnika nie spełnia wymogu wezwania do zapłaty, które dla poręczyciela miało być potwierdzeniem, że dług jest wymagalny również wobec niego. Ponadto warto podkreślić, iż jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania, zgodnie z art. 455 k.c. Przepis ten dodatkowo warunkuje wymagalność roszczenia od faktu wezwania zobowiązanego do spełnienia świadczenia.

W niniejszej sprawie, pomimo uchybień pozwanej A. K. (1) w regularnym spłacaniu rat pożyczki, początkowo poręczycielka J. J. (1) nie była informowana o stanie jej zadłużenia. Następnie obowiązek informacyjny był wypełniany przez wierzyciela poprzez wysyłanie także do pozwanej J. J. (1) wezwań do zapłaty kierowanych do pozwanej A. K. (1) – dłużnika głównego a przekazywanych tylko do wiadomości poręczyciela. Podkreślenia wymaga, iż pomimo, że J. J. (1) otrzymywała owe wezwania, wskazywały one jedynie kwotę do zapłaty której zobowiązana była dłużniczka główna i to ją imiennie wzywano do zapłaty tej kwoty. Pozwana J. J. (1) nigdy nie została wezwana do zapłaty kwoty wynikającej z umowy poręczenia jaką zawarła z powodem. W odniesieniu do ustalonego stanu faktycznego niniejszej sprawy nie można było oczekiwać, iż pozwana J. J. (1) nie znając zakresu kwoty swojej odpowiedzialności poręczycielskiej oraz nie będąc wzywana do zapłaty z tego tytułu, uiszczy na rzecz powoda kwotę objętą żądaniem pozwu.

Wobec powyższego zasadnym było przyjęcie, iż pozwana dopiero po doręczeniu jej nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I Nc 420/13 powzięła informację o zakresie żądania powoda co do wysokości jej odpowiedzialności. Po uzyskaniu tej wiadomości, wnosząc sprzeciw od nakazu zapłaty wykazała po raz pierwszy, iż nie uznaje dochodzonego względem niej roszczenia. W tym samym czasie mogła również uznać owo roszczenie, pozwalając na uprawomocnienie się powyższego orzeczenia.

Stosownie do powyższego Sąd stwierdził, iż zasadne jest zasądzenie od pozwanej J. J. (1) na rzecz powoda na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., odsetek ustawowych za zwłokę w spełnieniu dochodzonego pozwem roszczenia za okres od dnia 20

lipca 2013 r. do dnia zapłaty, tj. od dnia następnego po upływie terminu na wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym.

Mając na względzie powyższe ustalenia, Sąd oddalił roszczenie odsetkowe w pozostałym zakresie, stosownie do pkt 3 sentencji wyroku.

Zasądzając powyższe roszczenie Sąd miał na uwadze art. 320 k.p.c. zgodnie, z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem, "szczególnie uzasadnione wypadki" zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Ł. z dnia 25 stycznia 2013 r., I ACa 1080/12, LEX nr 1313300).

Sąd rozpatrując niniejszą sprawę uznał, iż zachodzą po stronie pozwanej, okoliczności uzasadniające rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty. Pełnomocnik J. J. (1) wyjaśniła, że znajduje się ona obecnie w trudnej sytuacji materialnej i osobistej. Pozwana zmagą się z chorobą nowotworową, będąc przy tym osobą bezrobotną. Sąd wziął również pod rozwagę to, iż dochodzone pozwem roszczenie nie jest długiem osobistym pozwanej J. J. (1), jest to jej odpowiedzialność subsydiarna, za koleżankę która długu nie spłaciła.

Zgodnie zatem z żądaniem pozwanej J. J. (1) Sąd zasądzoną na rzecz powoda kwotę 4.525,94 zł rozłożył na 5 miesięcznych rat. Cztery pierwsze raty Sąd ustalił w równej wysokości tj. w kwocie po 1.000,00 zł, zobowiązując pozwaną do ich zapłaty kolejno do dnia 30 września 2014 r., 31 października 2014 r., 30 listopada 2014 r. oraz 31 grudnia 2014 r. Ostatnia rata w wysokości 525,94 zł podlega zapłacie do dnia 31 stycznia 2015 r.

Na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.p.c. Sąd orzekł o obowiązku uiszczenia odsetek ustawowych przez pozwaną na rzecz powoda w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

W związku ze skutecznym cofnięciem powództwa względem pozwanej J. J. (1) odnośnie dochodzonej kwoty 10.474,06 zł, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie.

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów procesu sąd miał na uwadze, że powód pierwotnie dochodził od pozwanej J. J. (1) kwoty 15.000,00 zł, po złożeniu sprzeciwu przez pozwaną, powód uznając podniesioną w sprzeciwie argumentację ograniczył żądanie do kwoty 4.525,94 zł.

Na koszty procesu w niniejszej sprawie złożyły się; koszty zastępstwa procesowego poniesione przez obie strony w kwotach po 2.417,00 zł, koszty opinii głównej poniesione przez powoda – 575,46 zł, koszty opinii uzupełniającej pokryte ze Skarbu Państwa – 223,79 zł, opłata sądowa w kwocie 750,00 zł uiszczona przez powoda (od w.p.s. 15.000,00 zł).

Z uwagi na to, iż zasądzone na rzecz (...) Funduszu (...) w O. roszczenie stanowi 30% żądanego pierwotnie roszczenia (15.000,00 zł) Sąd orzekł o kosztach procesu przyjmując za podstawę art. 100-101 k.p.c. dokonując stosunkowego rozdzielenia kosztów w stosunku 30% (obciążenie pozwanej) i 70% (obciążenie powoda). Sąd rozliczył zatem poniesione przez strony koszty postępowania i zasądził od powoda na rzecz pozwanej J. J. (1) różnicę w wysokości poniesionych kosztów, tj. kwotę 502,03 zł. Biorąc również pod uwagę to, że pozwany cofnął powództwo w znacznej części dopiero na skutek sprzeciwu pozwanej uznając w tym zakresie zasadność argumentacji pozwanej, co uzasadniało zastosowanie art. 203 §2 zd. 2 KPC.

Strona powodowa w związku z przyjętym rozdziałem kosztów powinna również ponieść koszty sądowe w zakresie wydatków poniesionych w toku procesu tymczasowo przez Skarb Państwa, tj. w zakresie kwoty 223,79 zł z tytułu sporządzenia opinii uzupełniającej przez biegłego o czym Sąd orzekł w punkcie 6. sentencji wyroku.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w wyroku.

SSR Małgorzata Mikos – Bednarz

Z. doręczyć pełn. pozwanej- r.pr. A. K.